

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจต่อการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Food and Drink ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

The Study of Academic Achievement and The Satisfaction of Learning
English of Primary 5 by Using Skill Development Exercises

จิตรดา บุญเจริญ¹ อรุณช ลิ้มตสิริ²

Jitrada Booncharoen, Oranuch Limtasiri

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. สร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง Food and Drink ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2. ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Food and Drink ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ 3. ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนวัดคลองใหม่ จำนวน 1 ห้องเรียน 30 คน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ (1) แบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Food and Drink ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.75/80.17 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Food and Drink ของกลุ่มทดลองหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (3) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 ที่มีการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Food and Drink อยู่ในระดับมากที่สุด โดยค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.70 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.22

คำสำคัญ(Keyword) : แบบฝึกเสริมทักษะ; ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน; ความพึงพอใจ

Abstract

The purpose of this research were : 1. to create and find the effectiveness the skill development training according to the criteria 80/80 2. to study academic achievement of learning English of Primary 5 by using skill development exercises

Received: 2022-01-22 **Revised:** 2022-05-28 **Accepted:** 2022-06-03

¹ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวัตกรรมการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
Master of Education Program in Innovative Curriculum and Learning Management.
Ramkhamhaeng University. Corresponding Author e-mail: 6214442022@rmail.ru.ac.th

² ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง Department of
Curriculum and Instruction. Faculty of Education Ramkhamhaeng University.

3. to study the satisfaction of learning English of Primary 5 by using skill development exercises. The sample group in this research was 30 students in Primary 5, who studied in the first semester of academic years 2021. The results of the research showed that (1) English Skill Practices on Food and Drink of Primary 5 students at Watklongmai School had an efficiency equal to 81.75/80.17 which met the set criteria. (2) the learning achievement of the control group after learning was significantly higher than before learning at the .05 level. (3) The students' overall satisfaction with learning reading skills by using English Skill exercises was found at the highest level ($\bar{X}_s=4.70$, S.D. = 0.22)

Keywords: Skill exercises; learning achievement; satisfaction

บทนำ (Introduction)

ในสังคมปัจจุบันและสังคมโลกในศตวรรษที่ 21 เทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้มากขึ้น ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาสากลได้กลายเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสารผ่านทางเทคโนโลยีต่างๆ ทั้งทางด้านการพูดและการเขียน โดยเฉพาะด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้ที่มีความรู้ด้านภาษาอังกฤษสามารถหาความรู้เพิ่มเติม โดยเข้าถึงแหล่งความรู้ซึ่งมีอยู่อย่างไม่จำกัดทั่วโลกด้วยความสะดวกและรวดเร็ว อีกทั้งในปัจจุบัน เป็นยุคที่มีความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) กล่าวคือผู้ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษดี และสามารถใช้เทคโนโลยีได้ด้วยนั้นจะช่วยส่งเสริมให้การติดต่อสื่อสารเป็นไปอย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารในการจัดการศึกษาด้านภาษาอังกฤษนั้นผู้สอนหากวิธีที่จะสามารถพัฒนาความสามารถทางด้านภาษาของผู้เรียน เช่น ด้านการอ่านและการเขียนให้ดีขึ้น เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ และพยายามให้มีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (Life-Long Learning) (สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้ และคุณภาพเยาวชน, ม.ป.ป.)

ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษผู้สอนต้องปรับเปลี่ยน และประยุกต์วิธีการสอนของตนเพื่อสามารถเลือกวิธีสอน กิจกรรมการเรียนการสอน ตลอดจนสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนและจุดมุ่งหมายของการเรียนภาษาในแต่ละระดับชั้น ทำให้การเรียนการสอนนั้น มีประสิทธิภาพตามแนวคิดสำคัญที่ครูในศตวรรษที่ 21 ต้องเรียนรู้เพื่อนำมาจัดการเรียนการสอน (กระทรวงศึกษาธิการ 2545) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ ต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เป็นสาระการเรียนรู้ที่กำหนดให้ผู้เรียนทุกระดับชั้นและผู้เรียนทุกคนต้องเรียน เนื่องจากสังคมโลกปัจจุบันเป็นสังคมข้อมูลข่าวสาร ความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและวัฒนธรรม มีผลกระทบทั่วถึงอย่างรวดเร็ว ภาษาต่างประเทศจึงกลายเป็นเครื่องมืออันสำคัญยิ่งในการสื่อสาร และนโยบายการศึกษาปัจจุบันยังมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษให้เป็นภาษาที่สอง การที่จะให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้นั้นผู้เรียนจะต้องได้รับการปลูกฝังให้มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งครู

ถือว่ามีความสำคัญเป็นอย่างมาก การเรียนการสอนภาษาหลายแนวทาง ที่ได้พัฒนาไปหลายรูปแบบตามยุคสมัย จนถึงแนวการสอนเพื่อการสื่อสารที่มีลักษณะเด่นชัด คือ เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Child – Centered Learning) (ภาณุพงศ์ โสโนโต, 2562) การจัดการเรียนการสอนภาษาตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร มุ่งเน้นกระบวนการเรียนรู้ที่มีการฝึกปฏิบัติ มีการนำภาษาไปใช้ได้จริงตามหน้าที่ของภาษาในการสื่อความหมาย โดยมีเป้าหมายอยู่ที่การใช้สื่อสารในชีวิตจริง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การใช้ภาษาได้เหมาะสมกับสภาพสังคม ดังนั้นการจัดกระบวนการเรียนรู้ จึงควรมุ่งให้นักเรียนมีโอกาสฝึกใช้ภาษาให้มาก และให้มีทักษะในการแสวงหาความรู้จากแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ที่มีอยู่หลากหลาย ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้สอนควรเลือกใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ต่างๆ (Learning Strategies) ที่เหมาะสมกับวัยและระดับขั้นของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนมีลีลาการเรียนรู้ (Learning Styles) เป็นของตนเอง กลยุทธ์การเรียนรู้ต่างๆ ได้แก่ กลยุทธ์ในการสื่อสาร ทักษะการทำงาน ทักษะการถาม การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การคิดเชิงสร้างสรรค์ การประเมินตนเอง การวางแผนการจัดการเรียนรู้ของตนเอง การใช้วิธีเรียนแบบต่างๆ การทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ เหมาะสมกับตนเองตามระดับขั้น การศึกษาจึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงจากระบบการศึกษาที่มีอยู่เดิมให้ทันสมัยต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี กระทรวงศึกษาธิการได้เห็นความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษ จึงได้ยกร่างหลักสูตรการเรียนการสอน ตั้งแต่ชั้นระดับประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อปรับพื้นฐานความรู้ทางภาษาอังกฤษของนักเรียน ให้สามารถเชื่อมโยงสู่การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นต่อไป โดยมุ่งเน้นความสามารถของผู้เรียนเป็นฐาน (proficiency – based curriculum) สอดคล้องกับความต้องการพัฒนาการศึกษาในภาพรวมของประเทศ ซึ่งได้กำหนดการพัฒนาคนเป็นจุดเน้นให้นักเรียนมีศักยภาพที่จะพัฒนาตนเอง และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

จากคะแนนสอบในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 วิชาภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง Food and Drink ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดคลองใหม่ สำนักงานเขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร มีจำนวนนักเรียนเข้าสอบทั้งหมดจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 100 มีนักเรียนสอบผ่านทั้งหมด 22 คน คิดเป็นร้อยละ 68.75 มีนักเรียนสอบไม่ผ่านทั้งหมด 10 คน คิดเป็นร้อยละ 31.25 ซึ่งเกินร้อยละ 30 ของนักเรียนทั้งหมด แสดงให้เห็นว่าการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 นั้น ยังมีนักเรียนบางส่วนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ จึงควรได้รับการแก้ไข พัฒนาการจัดประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน ทั้งด้านเนื้อหา วิธีการ สื่อและนวัตกรรมในการเรียนรู้ ตลอดจนรูปแบบการวัดและประเมินผลให้มีความหลากหลาย น่าสนใจ และกระตุ้นการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ

ผู้วิจัยจึงได้นำแนวคิดเพื่อจัดทำหนังสือแบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Food and Drink มาปรับรูปแบบการจัดการเรียนการสอน ให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ตลอดจนเกิดผลระยะยาวสามารถถ่ายทอดประสบการณ์กับผู้อื่นได้อย่างถูกต้องและสร้างสรรค์ ประยุกต์ความรู้ในการแก้ไขปัญหา ญัฐชา อักษรเดช (2554) แบบฝึกเสริมทักษะเป็นสื่อการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น

อย่างมีจุดหมายที่แน่นอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการกระทำจริง เป็นประสบการณ์ตรงของผู้เรียนสามารถเรียนรู้และจดจำได้ดี

ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (วิชาภาษาอังกฤษ) จึงมีความสนใจที่จะศึกษาการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยนำแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน อันจะเป็นประโยชน์ให้การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น และมีส่วนช่วยเตรียมนักเรียนให้มีความพร้อม ตลอดจนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objective)

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง Food and Drink ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Food and Drink ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดคลองใหม่ ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดคลองใหม่ ที่มีต่อการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

สมมติฐานการวิจัย (Research Hypothesis)

1. แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ เรื่อง Food and drink ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Food and Drink ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดคลองใหม่ ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดคลองใหม่ มีความพึงพอใจในการเรียน เรื่อง Food and drink โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะอยู่ในระดับมากขึ้นไป

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

1. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้การทดลองแบบ One Group Pretest- Posttest Design (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2543:20) ผู้วิจัยได้ทำการทดลองสอบกับกลุ่มตัวอย่าง ก่อนเรียนและหลังเรียน

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดคลองใหม่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวนทั้งสิ้น 30 คน โรงเรียนนี้มีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 1 ห้องเรียน มีจำนวน 30 คน

2. ประชากรที่ใช้ในการทดลองหาประสิทธิภาพหนังสือแบบฝึกเสริมทักษะ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดช่องลม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 สำนักงานเขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร จำนวน 42 คน

3. ประชากรที่ใช้ในการทดลองหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดช่องลม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 สำนักงานเขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 30 คน

3. เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษเรื่อง Food and Drink ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 4 เล่ม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีเนื้อหา ดังนี้

เล่มที่ 1 คำศัพท์ เรื่อง อาหารและเครื่องดื่ม

เล่มที่ 2 คำถามและการบอกจำนวนและปริมาณของอาหารและเครื่องดื่ม

เล่มที่ 3 การพูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับราคาสินค้า

เล่มที่ 4 การสนทนาเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มที่ชอบและไม่ชอบ

2. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง Food and Drink ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 8 ชั่วโมง แผนละ 1 ชั่วโมง

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ก่อนเรียนและหลังเรียน) เรื่อง Food and Drink ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นแบบปรนัยแบบ ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Food and Drink ที่สอนโดยใช้หนังสือแบบฝึกทักษะ 4 ด้าน ด้านกิจกรรมการเรียน ด้านการจัดบรรยากาศ ด้านการวัดและประเมินผล ประโยชน์ที่ได้รับ จำนวน 12 ข้อ เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีลิเคอร์ท

4. การรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล และได้ดำเนินการทดลอง โดยมีขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ดำเนินการทดลอง ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้การทดลองแบบ One Group Pretest-Posttest Design (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2543:20) ผู้วิจัยได้ทำการทดลองสอบกับกลุ่มตัวอย่าง ก่อนเรียนและหลังเรียนในวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Food and Drink ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดคลองใหม่ ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ มีรูปแบบดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงรูปแบบการทดลองแบบ One Group Pretest- Posttest Design

กลุ่ม	ทดสอบก่อนเรียน	ทดลอง	หลังเรียน
กลุ่มทดลอง	T1	X	T2

เมื่อ T1	แทน	การทดสอบก่อนการทดลอง (Pre-test)	
X	แทน	การจัดการเรียนรู้เรื่อง Food and Drink โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ	
T2	แทน	การทดสอบหลังการทดลอง (Post-test)	

2. วิธีการดำเนินการทดลอง

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวิธีการทดลอง ดังนี้

1. ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยให้นักเรียนกลุ่มทดลองทราบ และอธิบายถึงบทบาทหน้าที่ของนักเรียนและผู้วิจัย
2. ดำเนินการทดสอบก่อนเรียน (Pre-Test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง Food and Drink ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 30 ข้อ เวลา 1 ชั่วโมง ในวันที่ 6 กันยายน พ.ศ. 2564 จากนั้นตรวจเก็บคะแนน เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลก่อนเรียน
3. ผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตนเองตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ภาษาอังกฤษเรื่อง Food and Drink กับนักเรียนกลุ่มทดลอง จำนวน 8 แผน ใช้เวลา 8 ชั่วโมง ตั้งแต่วันที่ 7 -27 กันยายน พ.ศ. 2564
4. เมื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบตามแผนการจัดการเรียนรู้เรียบร้อยแล้ว ทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง Food and drink ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 30 ข้อ เวลา 1 ชั่วโมง ในวันที่ 28 กันยายน พ.ศ. 2564 จากนั้นนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติในการทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for dependent Samples) จากโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ
5. ดำเนินการสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Food and Drink ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดคลองใหม่ ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ จำนวน 12 ข้อ โดยใช้แบบประเมินความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากนั้นนำผลมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยการวิเคราะห์เป็นรายข้อ รายด้าน และภาพรวม

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ โดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. การวิเคราะห์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หาค่าความยากง่ายของข้อสอบ (P) อำนาจจำแนกของข้อสอบ (R) และค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งฉบับ โดยใช้สูตร KR20

3. การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Food and Drink ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดคลองใหม่ ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะมีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตร E_1/E_2 โดยหาค่าร้อยละ

4. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Food and Drink ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดคลองใหม่ ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ก่อนเรียนและหลังเรียนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้สถิติในการทดสอบค่าที แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for dependent samples) จากโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

5. การประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Food and Drink ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดคลองใหม่ ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ จากนั้นนำมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยการวิเคราะห์เป็นรายข้อรายด้าน และ ภาพรวม

ผลการวิจัย (Research Results)

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Food and Drink ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดคลองใหม่ ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามขั้นตอนการวิจัย และปรากฏผลการวิจัย ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง Food and Drink

การทดลอง	จำนวนนักเรียน	คะแนนระหว่างเรียน คะแนนเต็ม 40 คะแนน		คะแนนทดสอบหลังเรียน คะแนนเต็ม 32 คะแนน	
		คะแนนเฉลี่ย	คิดเป็นร้อยละ	คะแนนเฉลี่ย	คิดเป็นร้อยละ
แบบเดี่ยว	3	32.67	81.67	16.00	80.00
กลุ่มย่อย	9	32.44	81.11	16.33	81.67
ภาคสนาม	30	32.70	81.75	16.03	80.17

จากตารางที่ 2 พบว่าการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะรายวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Food and Drink ตามลำดับ 3 ขั้นตอน มีประสิทธิภาพ ดังนี้ ในการหาประสิทธิภาพขั้นที่ 1 แบบเดี่ยว(รายบุคคล) จำนวน 3 คน มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.67/80.00 ขั้นที่ 2 แบบกลุ่ม จำนวน 9 คน มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 81.11/81.67 และขั้นที่ 3 แบบภาคสนาม จำนวน 30 คน มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 81.75/80.17 นั่นคือ ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะรายวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Food and Drink มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Food and Drink ของกลุ่มทดลอง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

คะแนนแบบทดสอบ	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig
วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
ก่อนเรียน	30	12.27	2.15	-40.697	.000
หลังเรียน	30	25.20	2.52		

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Food and Drink ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดคลองใหม่ ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ได้คะแนนหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 25.20 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.52 สูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะที่มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 12.27 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.15 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ข้อ 2

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Food and Drink ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดคลองใหม่

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
1. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้	4.64	0.23	มากที่สุด
2. ด้านการจัดบรรยากาศ	4.80	0.20	มากที่สุด
3. ด้านการวัดและประเมินผล	4.67	0.27	มากที่สุด
4. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ	4.70	0.18	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวมทุกด้าน	4.70	0.22	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Food and Drink ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดคลองใหม่ กล่าวคือโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.70 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.22

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

1. การทดสอบหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Food and Drink ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบครั้งที่ 1 แบบเดี่ยว ทดสอบหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ผลที่ได้เท่ากับ 81.67/80.00 จากการซักถามและสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนระหว่างเรียนพบว่านักเรียนมีความสนใจในนวัตกรรม เนื่องจากรูปภาพมีสีสันสวยงาม ข้อความมีขนาดใหญ่พอเหมาะ และทำให้ผู้เรียนสนุกในการเรียน แต่ผู้เรียนมีข้อเสนอแนะในเรื่องของคำศัพท์ว่ามีจำนวนน้อยเกินไป ผู้วิจัยจึงได้ปรับปรุงเพิ่มจำนวนของคำศัพท์ ให้มีจำนวนมากขึ้นในแบบฝึกเสริมทักษะเล่มที่ 1 ในลำดับต่อไป จากนั้นทำการทดสอบครั้งที่ 2 แบบกลุ่ม ทดสอบหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ผลที่ได้เท่ากับ 81.11/81.67 จากนั้นทำการทดสอบครั้งที่ 3 ทดสอบใช้แบบภาคสนาม ทดสอบหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ผลที่ได้เท่ากับ 81.75/80.17 ซึ่งมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนฤมล แก้วสอน (2561) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกเสริมทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.50/89.38 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80

2. การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Food and Drink ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดคลองใหม่ สำนักงานเขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองจำนวน 30 คน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 12.27 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.15 และหลังเรียน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 25.20 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.52 ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงสรุปได้ว่า การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Food and Drink ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า การสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาอังกฤษ มีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชดาภรณ์ พิมพ์พิสิฐถาวร (2561) การพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษด้วยแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านน้ำโจน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรีเขต 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Food and Drink ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดคลองใหม่ ของกลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการสอนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Food and Drink อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยรวมทุกด้าน ($\bar{X}$) = 4.70 และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ (S.D.) = 0.22 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่งผลต่อความพึงพอใจ ของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยหนังสือแบบฝึกทักษะวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของนฤมล แว่วสอน (2561) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึก ทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการ ผลวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการ อ่านภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X}$ = 4.61, S.D. = 0.68)

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การจัดการเรียนการสอนที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง Food and Drink สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นวิธีการเรียนที่นักเรียนต้องศึกษาด้วยตนเอง ดังนั้น ครูจึงควรอธิบายให้นักเรียนเข้าใจบทบาทหน้าที่ให้นักเรียนเข้าใจ

2. ด้านประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะเสริมภาษาอังกฤษ เรื่อง Food and Drink สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น แสดงให้เห็นถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนที่สูงขึ้นหลังจากการเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะ สามารถนำไปใช้กับเนื้อหาหน่วยการ เรียนรู้อื่น ๆ ในรายวิชาภาษาอังกฤษหรือวิชาอื่นๆ ได้

3. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะควรคำนึงถึงนักเรียนกลุ่ม เก่ง ปาน กลาง และอ่อน เพราะจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในงานวิจัย ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนแตกต่างกัน

4. ควรจัดบันทึก ข้อบกพร่องในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เพื่อ ปรับปรุงแบบฝึกให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง (References)

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ ครูสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชนคุณภาพเยาวชน. (ม.ป.ป.). *พัฒนา พื่อพิมพ์ แม่พิมพ์ในศตวรรษที่ 21 พันเพื่อสู่การก่อวิวัฒนาการการศึกษาไทย*. สืบค้น 23 กรกฎาคม 2564, จาก <http://seminar.qlf.or.th/Topic/30>
- ภาณุพงศ์ โสไนโชต. (2562). *การพัฒนาแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็น สำคัญ สำหรับโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภูเขต*

1. ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม

- นฤมล แว่วสอน. (2561). การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะสำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. โรงเรียนบ้านหนองอุ่มหวายสามัคคี จังหวัดมหาสารคาม.
วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
ศิริินภา สมศรี. (2558). วิธีการสอนภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21. สืบค้น 3 สิงหาคม 2564, จาก
<http://sirinapa040.blogspot.com>
- สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2544). การผลิตนวัตกรรมการเรียนการสอนการสร้างแบบฝึกเล่ม 2.
กรุงเทพฯ: ชมรมพัฒนาความรู้ด้านระเบียบกฎหมาย.
- อังกาบ แผ่นตระกูล. (2553). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 2. มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ไพโรจน์ คะเชนทร์. (2556). การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. สืบค้น 4 สิงหาคม 2564, จาก
<http://www.wattoongpel.com/มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร>